

SZEGEDI HIRADÓ.

31-ik szám.

Vasárnap, aprilis 21-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:
Hetenkint kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.
Szerkesztői iroda:
Buzátr., Székely-ház, első emelet.
Kiadóhivatal:
Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.
Vidékre postán és Szegeden házhordással: Egész évre 8 frt. — félévre 4 frt. — évszámra 2 frt oszt. ért.
Helyben elvitelve a kiadóhivatalból: Egész évre 6 frt. — félévre 3 frt. — évszámra 1 frt 60 kr. oszt. ért.
Egyes szám ára 8 ujr.

Hirdetések:
Az 5thasos peitisor egyszeri hirdetésnél 7 nkr. kétszeriél 6 nkr., többszörnél 5 nkr. Bélyegből minden egyes beiratásért 30 ujr. A nyilvántartás háromhados peitisor igrtási díja 20 nkr.
Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéshez emelkednek.

Hazafini üdvözet
Szeged népének s e lapok t. olvasóinak!

A „Szegedi Híradó“ érdemes kiadója elvonult foglalkozásom közepett engem tisztelt meg bizalmasan a megírt szerkesztői állomással.

E bizalmat jelen válságos napokban visszaautsítom annyit tenne, mint a multak küzdelmétől elfrettenve, a haza szent ügyének diadala iránt kétségkednem.

Bámrily hielgélj is rem néve e megtisztelő bizalom, mégis aggódó kébellel fogunk terhes vállalathoz, ha e lapok szellemi munkatársai hazafias közreműködéséről előlegesen is nagyrésztben biztosítva nem volnék.

Nem üjónékét lépek e térre, mert mint az első szegedi lap, az egykori „Tiszavidéki ujság“ főmunkatársának s az ezt fölváltó „Szegedi Hírlap“ szerkesztőjének, a leviharzott évek előestéjén eléz alkalman volt e pálya nehézségei s vesztélyeivel megküzdenni. Azonban szülőföldemnek e sanyaru évek értelet politikai érettségét e lapokból sokkal előhaladottnabbnak tapasztaltam, hogy sem azt jelenleg — bár eddigi életpályámon lényegesen tágtult ismereteimm — kiélégíteni magamat eg y egyedül képesek hinném.

Politikai elvem, melytől sem e pályán, sem máshol eltérni nem fogok: küzdeni édes hazánk törvényes szabadságáért s függetlenségéért. — E politikai hitvallásom mellett — e lapok programjához híten — főfigyelmem mindenkor szülőföldem s az egész tiszavidék érdekeire lesz irányva.

Midőn tehát ez elv mellett, e lapok lelkes munkatársai szellemi segélyre számolva, a szerkesztői pályára föllepek: ki mondhatatlanul jól esik keblemnek — hosszas vándorlásom után — az édes szülőföldön végre megpihenhetni; jól esik keblemnek, Szeged alkotmányos hatósága élén mindazon lelkes honfiakkal szemlélnetni, kik egykor az ifju szabadságnak oly rettenthetlen bajnokai s a sors csapásai elviseléseben ugyanannyi Regulusok valának; jól esik végre keblemnek e nép legnagyobb gyöngeségére is büszkén sajátomnak vallani, mert ez nem más, mint, hogy e nép még a legterhes időkben sem tudott egyébe lenni, mint magyarnak.

Szeged, april 20-án 1861.

Szabó Mihály, a „Szegedi Híradó“ főelöl szerkesztője.

Sorozati rendet nem tartók, hanem fölhozom a tárgyakat visszadmélekezés és azon behatások szerent, melyek a gyűlés napi események képeiből kisebb nagyobb sikerrel lekem ttöröljapján fényrajzokul megalaktak.

Tehát indítványozva lőn, hogy a magyar iradalom, és így a nemzeti nyelv és műveltség emelésére ezen népes magyar város magyar hírlapokat és könyveket járasson évenként, melyek idők mulva közéségi könyvtárrá nöhetik ki magukat. Azt vélné az ember, hogy ezen indítvány egyetemes, egyhangu pártolásra talált oly gyűlésben, melynek legtelnyomóbb része, mint a tisztes földművelő osztály sorsosa, a magyar népveln kívül egyebet nem beszél. Es ki hmné, találkoztak oly csökönyűsek, kik zögelődással fogadták az indítványt, s az olyanok mondhatók Külesével: „Jaj annak a szerencsétlennek, aki az enthusiasmusnak már a maga tárgya által megszentölt szavai mellett hidegen maradhat; átok pedig annak a gonoszoknak, ki hidegségével a kárörülök lélek csufofódását párosíthatja, és kit a gyűlésterem szent boltzata alatt ily tisztelet kivánó vetekedés közben a hazának gondolata vissza nem dobtat.“ Akadtak azonban a néposztályba eső képviselők között egyes lelkesek is, kik fölkarolták az indítványt. Igy dicsereltet kell fölemlíteni Fntó Kovács Mátyás, ki őszinte sajnálkozását jelenté ki a sztra, hogy rebet nem tanúsít, s örömet, ha gyermekei nála képzettebbek lesznék stb., és képviselő társaihoz fordulván, egyszerű jó indultall illyforma megjegyzést tőn: „Valjunk meg, sok van közöttük, kinek, hogy tőr legyen, csak szarvai hiányzanak.“ Ezen nyílt, de sértesre nem célzó, noha kibzánkósok ellenes kifejezés, általános derültséget okozott, és — úgy látzék — mert szerelmül nem vétetett, találó vala. Miért is Kertész László városi ügyész és Eder István polgármester urak erélyes föllépése azon határozat érdemnyezé, hogy mivel Csongrád város községe részére a „Sürgöny“ című hírlap most is jár, ez idő szerent több hírlap járati nem fog, de magyar és kizárolag történeti, földirati stb. tudományos könyvekre 50 frt utalványoztatni rendeltetett. Ily tapasztalások mellett nagy igazságoknak adott kifejezést a lelkes Sárosy Gyula, midőn ilyelre üeklé:

„Mi a nép? egy tömör márvány anyag. Örög vagy anyallá faragható. Miveltsg nélkül: örög és barom. Mivelve: anygal és mindentható. Anygal, ha önön ajánk ünekel. Isten, ha mindent szentrombolni kell...“

Fölmerült a tanácskozás folyamában azon indítvány is, hogy hazánk jeles fia közöl némelyek tiszteletbeli képviselőkkül megválasztassanak, melynek horvath Kossuth Lajos, Thür István, Klapka György, Foltvány Mihály, Percel Mor, Teleký László gróf, Seitovszky primás, Bartakovics Béla egri érsek, és Peitler váci püspök urak egyhangulag megválasztva lőnek. Azok, kik még e nérvégzéstől kimaradtak, a jövő gyűlésnek alkalmával valószínűleg meg fognak választatni.

Duncombe angol alsóházi tagnak a magyar nemzet mellett — mintegy az angol nép örözlérett tolmácsoló — kifejezett rokonszerveirt tüdvözöl levél irattal határozatott. Függetlenetési szö emeltetett az iránt is, hogy az 1847–8. XXI. t. e. szellemében minden középílelt és köztüzétnél mindennyalvános ünnepealkalmával és minden magyar hajón a nemzeti lobogó és ország címere használtsassék. Egyhangu lelkesedéssel határozatba ment.

Azon fölratt, mely e lapok 26-ik számában közölve volt, kifejezte Csongrád város közsösgének politikai és nemzeti érzelmet, nem szükséges tehát körvonalonzi. Eger, Pápa város, Bereg, Borsod, Sárosmegye körvelelti minő indultall fogadtattak? Az egész ország politikai testében egyetlen sziv dobog, ennek sebes, fájdalom! a miénk is.

A magyar katonái ménes parancsnokság tudatta, hogy a város részére a beküvetkezhő há zongások miatt csak jótállás mellett szolgálatbat

hágó méneket, ezen kívánásg teljesítésétől a köggyűlés idegen maradt inkább, mert tanácskozásilag fölhozott, hogy lazóngásokról és ilyen lehetőségekéről a város tudomásul nem bir, melyek iránt, ha mégis volnának, először a megkereső parancsnokság kimerítő tudósítást adhatna.

A magyar kir. helytartótanács tudatja, hogy az 1849-ben egyesített föleगतl feyverek f. évi márius végeig a megovezetti várrakban kikapathók. Megkeresetűni határozatúól idézett kormánysszék, hogy az illető várrak parancsnokait a feyverek jegyzéke és minősége iránti kimutatás megküldése végett kérje föl. Ugy tartom, ezen kedvetlenül nem sok hasznot fog hajtani; mert a feyverek nagy része térítvény nélkül szedettet be; akik pedig térítvényt kaptak, jobbra a visszaadást komolyan soha sem hívta, az meg nem öríztek. Ha tehát csakugyan komoly szándék van a föleगतl feyverek visszasaadására, ezeket térítvény nélkül is, minden becsültséggel jelemli és nem rovott ember szavára kiszögláltatni kellene, főleg, ha magát községi bizonyítványal is arról födzöhet, hogy tőle 1849-ben feyver föleगतlaltott.

Zágrábmegyének három — ugy gondoljuk — horvát nyelven szerkesztett levele szönyegre kerülvén, mihályt azut senki sem érté, föleगतlása (Pestén) elhatározatott, és egyuttal válaszul megríratk, hogy jövvöre a horvát szöveghez magyar másolatot is mellékeljen, mint ezen város közsösgére magyar válasszóhoz horvát másolatot is fog mellékelni; ellenkező esetben a visszatörítés jogánál fogva jövvöre a város közsösgéhez horvát nyelven magyar másolat melléklése nélkül itenzendő köz- és egyéb levelet fölbonatatlant s felelet nélkül visszaküldeteni fognak. Valóban különös észjárásnak lehet a zágrábmegyei — detszárvorsági eszmekkel tölterhetl — atyafiaknak, ököngvárják Nyitra megyétől, hogy hozzájuk szláv nyelven írjon csak azért, mert ott tötok is laknak, és ököngvárják város tisztán magyar közsösgének horvát nyelven írnak, melyet e helyen senki sem ért. Ezen eljárás nem csak észlaltelen, de illemzabályellenes is; mert ha valaki más valaminek tevése vagy nem tevése fölkér, józan ész szerent olyan nyelvet kell használnia, melyet a megkeresett fél megért, ellen esetben a cél vesztve van; mert ez nem kötelez. Jömlöcsokról gondoskodni. De stő látván a hivalkodást és békaszörvölést fölfuvalkodást, mely az ilyen egyoldalú és sérty eljárásténezzéje, megvetésel fog előrdulni az ököngmagasságra törekvő s előbb utóbb széptatlan békagöglöt. Mondhatjuk tehát az ilyen kivány atyafiakra Ezsnais profétával: „Fogadok plöyvet, szültök pozdorját, a ti gondolatotoknak ütze emezt meg titeket.“

Azon cébből, hogy az értelmi erök tekintetésben győze labon álló városi közsösg országgyűlési tapasztalások által gazdagítható ifju erővel szellemi emelkedést nyerjen, bár az 1848 előtti ebbsli közögyi körülmények átmosodulnak, kisérletül fölhozza volt olyan értelmű indítvány, miszerent a megválasztott országgyűlési képviselő mellé egy jórávaló ifju ember városi kölsége inokai minőséggben fölküldessék. Pártolásra nem talált, mi annál sajnosabb, mert az indítvány elejtése épen az értelmiség egyik tagja által tett ellenesrévelé folytán látszat határozatull fölvettem. En úgy vélel, minden föllér, melyet a város közsösgé e nemes cél kivételétől elvont, szellemi tekintetben mindannyi száz forint jóvedelmzezt tökétöl fogja a város egyetemét megfosztani; mert eljött az idő, jobban mint valaha, a szellemi túlsúly követel magának a pusztán anyagi előnyök fölött, és Csongrád város közsösgéje is azon mértékben fog megfelelni csak testületi hivatásának, a nemzet iránti kötelességének és a művelt világ követelte igényeknek, amikép egykezvni fog, hogy polgárai közül minél több leheessen és legyen olyan, ki a miveltelb ösztály jelesei köze fog tartozni, ha pedig azt állítják szabályul, hogy ezelőtt írás és olvasás nélkül is élleket az apák, mégis meggazdagodtak, magasabb miveltsgé tehát és ennek nagyobb mérr-

Közgyűlés Csongrádon
1861. március 19., 20., 21. és 26. napján.
Kiegészítendő azon tudósítást, mely ezen közgyűlés folyamáról a „Szegedi Híradó“ f. évi april 4-iki 26. számában kezdetlegesen fölvetve volt, most a jegyzőkönyvek hitelesítésé után esetelni fogom azon tárgyakat és határozatokat, melyek a tisztán magánjellemű helyi érdekek látkörén kívül eszen, közögyi minőséggel bírnak, vagy legalább tájékozást fognak szöglálni a t. olvasó közsösgének a helybeli közzsellel és létező fogalmak fölismerebtésére.

beni terjedése most sem szükséges, kiálljék szemlélő fölfogásunkról azon szegénység bizonyítványait, mely az Európaszerte becsületes álló magyar névre a létörüléken gyalázat bélégeté stíli. Elismerem ugyan az ellenészeveté alaposágot, mert az 1848. évi törvények életelbepével az írkok küldetési kövvelen okok megszünnek, de helyökbe a körülmények hatalma s a nemzeti és politikai művelődés el nem vehető igényei, s az előtérbe toluó szemlélmi irány hódításai folytán oly más, e változott kor szükségének megfelelő ok alakultak, melyeknek figyelmen kívül hagyása mindenesetre a korszerű haladás hátrányára szolgal.

(Folyt. köv.)

Öszinte elmékedések.

Jelen öszinte elmékedésem tárgya Szeged városa — kedves szülőföldem, melyet nem csak népszám tekintetéből, hanem egyéb okonál fogva is hazánk valóságos második városaként szeretnék látni. Egyedül e tekintetből kívánom földieim becses figyelmét a jelen időkben többé nem illő hiányos gondos elhárítására fordítani.

I. Szechenyi-ter.

Vegyük séntánk először is a piacot, tekintésük területét és elmékedjünk fölötte, most ugys mindenki ennek ügyével foglalkozik, melyre a városi t. tanács által elfogadott és tárgyalás végett a községülés előtérlesztett szabályozás-terv szolgálatát alkalmat. Az inok pedig, miért hozá a t. tanács szegényre a Szechenyi-tert szabályozását, mindenki előtt tudva lehet, ki a város pénzügyi állását ismeri: tudva van, mily nagy a hiány, tudva van, mily sok iparos, ki a város számára dolgozott, má napig sem jutott mellő követeléshez. Az adóságok csökkentésére kell tehát törekedni, erre pedig legelőszertbű forrásnak látszik a fölöleges s amugy sem jövedelmező tértek kevesítésé és szabályozása.

A mostani Szechenyi-ternek nevezett terület, kezdve a tiszai hídtól föl a Vedres-féle ház sarkáig, innen a katonai élezházig, ettől ismét le a Tiszáig — a várát bele nem számíta — tesz mintegy 24 holdat 1200 □ övel számitá; — így nagy puszta tért Magyarország egyetlen egy városában is hiában keresünk, kivéve a várakat, hová közel építeni nem lehet. De a mi nagy terünk régen sem volt egész terjedelemben használható, ámbar akkor inkább volt szükség nagyobb térre, mint jelenleg; mivel sem gözhajó, sem vasut nem volt; már pedig eléggé tapasztalhatjuk ezeknek befolyását a vásárok esökésére. Biztos közlekedési eszközök mellett nem vagyunk bizonyos vásárokra szoríttá; most ha valamit akarunk vásárolni, könynyebben járhatunk utána; hogy a vásárok látogatottsága városunkban — a közlekedési eszközök szaporodása által — mennyire esökött, fölöleges bizonyítgatunk. Mi idősök még elevenen emlékezünk a mély és széles árkokra, melyek a várat övezék: a háromszögű városra, mely a városháza nézett; a halpai várkapu előtti magas földombrá; már ezek mind elenyésztek és a szabad tért növelek. Éxent nines okunk pusztá terünket egészen használatalanul hagyni, csupán azért, hogy egyik városnéknek a másikál közlekedését nehezítsék, és hogy kétszer-háromszor évenként vásár alkalmával a kocsik szerszámt táborozhassanak. A t. tanács által elfogadott terv öszállítással nékintmel a jelen és jövő, a várra vonatkozó körülményekre, melyek a terv részletes és tökéletes végrehajtását minden akadály nélkül eszközölni engedik. Míután a megévő épületek nyomán valami rendes alakot adni a Szechenyi-ternek nem lehetett, ámbar múlt évben a városi előjáróság korábbi, és ügybeni lépések után a Szechenyi-tert szabályozni kívánta, tervet is fogadott el, mely a vár elpusztítása esetére is használható lenne; ánde ez nem felelt meg a célnak, épen azért, mert a piaci tért nem ösztesítette és a középületekre figyelmet nem fordított, a szakértő pedig valami elfogadhatól képet róla maga előtérzölt sehogy sem tud. Szükséges volt tehát újabb irányadásra, ez pedig a középületekben látortoztatott meg: az iskola utának ösztesítésként a Dugonics-utával, Kárasz-utának feladta az élezház-utával, a Landon-és Mérey-utának lebontása a Tiszáig, és ezen két utca közti terület szabad tért maradásra tízetítván ki. Továbbá a budai országútnak folytatása a fasor és Rieger-féle ház sarkáig, innen a Mérey-utával párhuzamos feladása a Tiszára megállapított; e szerént a Landon-utca vonalon ép oly széles házavat, mint a Mérey-utca és budai országút közt lázatva, vonulna szinte lefelé a Tiszára, Klanzál-ház sarkátlól pedig az Aigner-féle házíg terjedne egy kereszt utca. Ezen utca és a mostani fákkal szegélyezett kövezett út közt egy-egy négyszögű szabad tért maradna, mi által a szabad tért szolgáló épületek száma, tekintettel a kereskedelemre és netalan emelendő középületekre néve is, szaporodnék. Az iskola s Dugonics utca vonalra párhuzamosan a Kontrasztféle saroktól a sópályátlakoz vonulna a Tiszáon. A Kárasz-örökösök-féle házról a Kontrasztféle házíg a fínáló házál előtti tért részint új telkekkel, részint teletoldásokkal egyszestítetnék ki. Ezen utastító pontok nyomán alakult a terv.

Mindenesetre Szeged közlgye lebegett szem előtt, midőn a piacnak lebetű legjobb alakot és a közélra leghasznosabbat kívántak az illetők megállapítani. Most tehát a vár elpusztulásáig a Szechenyi-ter ekként módosulna: a városház és a mostani Lacinyha, mely idővel nemesebb közélú épületek adna helyet, a szabad tért egyik oldalát, a vár pedig az álteleni oldált képezné. A Zsótér-féle ház előtti tér, valamint ennek áltelenben a Kárasz és Vedres előtti tér is egész a Landon-utca és a mostani fákkal szegélyezett kövezett épületeknek; a Kárasz-örökösök előtti tér, Rónai, Baurnfeld, Letter, Egressy-házak vonalá és a Scheffer-féle ház előtti tér részletes kiépítésekkel egyetse vonalra kiigazítálnék úgy, mint a terven kijelölve van; a halpacion lévő díszelen épületek eltakarításának, a hajóhíd maradna szokott helyén. A tervet egyéb része majd csak a vár elpusztulása után jöhetné létre.

Nyílt tért maradna a t. tanács által elfogadott terv szerént a kítettől s főlebb említtet beépítkezések után a halpac, séta melletti tér, a városház és vár közti tér, továbbá az élezház-utca saroktól a Tiszáig mintegy 17 hold, nemkülönbölen megmaradna a buza-piac, Rozália kápolna tere, Marszónd és a kórház mögötti fües tér, s a széles budai országút. A vár lebontása után, a terv szerinti építkezésekkel maradna szabad tért a városházától a Tiszáig a két kirágrással és halpacnál 14½ hold, és ha ennyi tért kevés lenne, a Tiszára eső két négyszöglet is 3 holdnyi területtel szabad tért lehetne hagyni, ez esetben a szabad tért 17½ holdat foglalhatna el.

Nines ok tehát a piaci terv öszszerítésétől vagy széthányásától tartani, hisz Pesten a nagy tér, hol az ideiglenes német színház van, csak 6¾ holdat foglal magában!

Egyebékről más alkalommal. △

Utbaigazítás

a szegei Szechenyi-ter rendezéséről „Szegei Hirdető” 29. számában megjelent cikkre.

Az „Egy hazafi” aláírással megjelent cikkre bátor vagyok utbaigazításomat az ügy komolysága miatt közölni. Mind az A, mind a B alatti terv szerént lehet a rendezést megkezdeni, anélkül, hogy a vár elpusztulását bevárnánk szükséges lenne; folytatni és bevégezni, az igaz, csak a vár elbontása után lehetne. Mind a két terv ugy van öszszállítva, hogy mind a két esetben volt használhatók. A vár víznyomára kell figyelmem fordítva, mit a cikkrő vagy nem akar, vagy nem kíván belátni. Az erőteit széles utcaóról és kis piacról szoló beszéd csak ráfogás, 17 holdnyi tért talán nem oly piciny, mint a cikkrő ijediben elképzé. Közédeklől igen hasznosnak látom a fölöleges tért korlátosítását: a piac nem fog több részre szétoztatni, a szádosok zókás nem fog csorbulást szenved, az eddigi özpontosság nem fog öszshányatni. Míután picul elegendő tért marad; sem kereskedők, sem iparosok, sőt még a kofák sem említhetnek panaszt. Tessék csak a cikkrőnk visszaemlékezni, midőn a kofákat a városház tértől a sz. háromsög előtti sárba terétek, s midőn a községés tértég örő sárba volt kétýtelen bevásárlás végett mászkálni! Tessék visszamenlőkezni, niként és kik által töltetett föl a mai piaci hely, s ha szétekint, most is talál díszelen, büzös, mecsáros helyet a nagy téren, hová senki sem közlekedhet. S ez kívánatos a községéség tekintetéből? Nem liszszük, hogy a kereskedők s iparosok nagyon büsünának azon, ha a piacot több díszes ház emeltének, s a boltok, ráktárak szaporodnának, s bérletek alább szállana, a kereskedelmi forgalomra tágasab tért nyílnék. Magánérdek soha sem szabályozhatja a város közlgjét.

Midőn a vasutat építést vagy a gözhajók megindítását kezdetbe vették, volt é gyélem és gond fordítva a fuvarosok, vendégfogadók és vontató hajókra? Nemde a közlgy, a haza virulása volt a kittőlözlet, mely felé törekétek; de azért sem a fuvarosok, sem a koremsárosok, sem a hajótaladonok nem színtek meg.

Vajnon, midőn Pesten az István főherceghez címzett szálloada bírtokosa látja, hogy nemokára a magyar akademia épülete fogva zreme elől a kilátást elzárni, eszébe jut-e saját érdeke miatt a közjó ellen kikélni? Így nálunk sem lehet oly nagy bajtól tartani, mint a cikkrő képzé. Én láttam a vár közsgétanáostíót elfogadott tervet, az is az egésze vonatkozók, a Rónai János-féle telek azon tervnek csak egy részecskéje, és mivel e terv a szigorubb bírálatot ki nem állotta, másikat kellett készítenni, mely a közledekn inkább megfelele. A vár átvelele miatt történt eddigi sikertelen kísérletek hivatozás nem bizonyít semmit, ami eddig nem sikerült, sikerülhet jövőre? A Ferentert sem kár elárni, de nem eprédáni. Mire használjunk most, látunk a telen, oda híorták a havat, oda gyílnék a házakból a folyókák nedvei és nedves időben képeznek feneketetlen sarat, a községéség nem kis rovására. ▽

*) Mi a vár átvelele illeti, ugy tudjuk, hogy ez már csakis a várostól függ, felsőbb helyen a föltételek néven megállapították. Szerk.

Tárogató.

— Holnap, f. hó 22-én rendkívüli községülés fog tartani, melyben 1. a képviselők föleskettése, 2. a róksai lelkész ügy, 3. a Szechenyi-ter rendezése, 4. busárszámból s egyéb közledeklő tárgyak fognak fölvételni.

— A föveszegyelt ügy iránti figyelmeztetésünk nem maradt nyom nélküli. Ugy haljuk, hogy ez ügyet több lelkes polgár ismét fölkarolta s a már aláírt tagok szaporítása, ugy egy legközelebb tartandó gyűlés tervezetik, melyben az egylet magát megalakultnak nyilvánítandó, s az alapszabályok kidolgozására bizottmányt fog kinevezni.

— A nem legjobb karban lévő templomi zenek, a tanügyi bizottmány többi töiseben kemény tárgyalás alá került. Ez elnök által dolgozott terv, mely szerint a használható tagokból és városnok jelesebb magyar zenészeiből alakítandó egy új templomi zenekar, elfogadottat. Javaslata hozott továbbá: hogy egy jótékony célra a színházban adandó hangversenyben, a jelenlegi zenekar egyedül, utána pedig a tervezet szerinti kisgízített néhány zendarab eljátszása által tegyenek próbát a községés előtt, mi szinten helyeslettet. É javaslat a városi tanács által is jóváhagyást nyert, s legközelebb a közlgylés elé fog terjesztetni. A tervezett hangverseny holnap fog a szegényápolda javára a színházban tartatni. A változatos program kellemes élvezetet ígér és hisztük, hogy lelkes közönségnek a valódi versenyt jótékonsággal szemponjtából is tömeseg látogatás által pártolni fogja.

— A Szeged-esongrádi honvédség-gyűlést egyet és hó 18-án bizottmányi állást tartott, közlgylését pedig e hó 28. tartandó, melyre az e megyében leléző hajdani honvédek tárogatónk végen külön is meghívatták.

— Iskola-utánk ismét egy csinos emeletes házgal fog legközelebb díszíttetni. Az ugynevezett „Fortuna” földszintes ház helyett, tulajdonosa még e nyár folytán egy fővárosi kényelmeben mért terv szerinti úját építtet.

— Városi határgútnál jelentkezett a napokban egy németajkú német hivatalnok, ki hivatalképességet azzal indokola, hogy ő testtel lélekkel magyar érzelmi. Végre azonban mégis kiszlt valót célja és nyilatkozatának: egy kis utaválbra volt szüksege.

— Jó polgári házakhoz jól képzett nevelető ajánlhatunk, ki szerény igények mellett pontosan teljesíti hivatozását. Neve és lakhelye a lapok kiadójánál megudható.

— Kellemes ellenkezés. A nagyobhára szerbek által lakott szomszéd Szóreg helységben nemrég bíroválszás lévén, szerb testvéreink határozottan magyart, a magyar lakosság pedig vízszintesen szerbet olajított bírvón. A szolgarból látván, hogy fölkiáltással a választás meg nem történné, szavazatra bocsátá a kijelölteket; minek eredménye a szerbek győzelmére lón; s így Szóregnek bírája magyar.

— Csongrád megye évnegyedes közlgylésében, mely H. M. Vásárhelyen f. hó 10-13-án tartottat, az e lapokban már közöltelen kívül még a következő közerdeklő határozatok hozattak: A megye szükségére katastrális földtanítás 10 kr szedetiul határozottat. A törvényes megalkottatás s egy évi időszakra törvénykezési bírákul Kaszap Mihály, Kárasz Benő, Bogzó Sándor, Jeney Inre, Kádár Henrik, Kreminger Antal prépost, Tóth Ferenc rep. eszeres, Horváth László, Veress Lajos, Tóth István, Osztrószky József, Vadász Mihály, Schmidt Nándor, Kovács Károly, Vidóhevi Mihály, Pokományi Gábor választottak. A törvényes megalkottatván, a megye a eszvári törvényeseket értesítési határozatra, a megye a terítelen más törvényesektől tovább írni nem fog, míról a megye lakosai a jegyzőkönyv kinyomtatása és terjesztése által értesítenek. A teleknyöny néve az eddigi hivatalnokokat eddigi fizetésük mellett meghagyja a megye, de egyszermend rendől, hogy az alkotmányos megyei törvényeseken kívüli minden egyéb öszkötöftésüket megsztntessék. Felítuló volt a megye helygek tárgyalása közben, hogy a es k. adóhivatalnok tetemes, magánosok s különösen átvonalakott illeték pénzmenyiségek — csak Szentes várostól ültelég 24,000 pirt — használatalan hevenek anélkül, hogy azon öszzegek a helytartótanács által kiadati rendöltetnének. A es hivataloktól átvett bútorok mindadíg, míg a német rendszer alatt építzöttot megyei bútorok ki nem pótolatnak, ki nem adati rendöltetnek. A megye levélárában volt érmek és peésétek, melyek az utóbbi években a muzumba szállítottak, a nemzeti muzeumnak adományozottak. (M. g.)

— Egy léppéssel ismét közledeklő vagyunk alkotmányos életünk teljes valóulásához. Ugyanis f. é. május hó 1-én a „Strégöny” szerint a királyi ídőlő tábla, a válo-eltörvényeszek, a négy kerületi tábla, valamint a négy kerületi válo-törvényeszek is törvényeszeri működésüket megkezdének, ugyaz e napon a főnálló es k. förtörvényesek, országos es megyei törvényeszek, önálló bírovárságot, ur-béri fő- és első bírovások, álladalmi fő- és egyéb ügyészegeknek hivataloskodása végkép megszűnt.

— A pesti zsidóság értelmsége a napokban magánértekezletet tartván, a többi közt elhatározta, hogy ezertől nem magyar zsidóknak, hanem orosz vallású magyaroknak nevezdink magukat. Megkérték egyuttal a szabadelvi nézetéről ismert Károlyi Ede grófit, hogy vele és nála e tárgyban tanácskozhassanak. Az értekezlet f. hó 16-án meg is történt. Többek közt jelen volt a helybeli főrabbi, Löw Lipót is.

— Pesti hírek szerint Löw Lipót óhajja a pesti izraeliták többségére főrabbinak. Ebbe szeredi hitorsosai aligha fognak beegyezni.

— A lapunkban is említett magyar mágnások nyilatkoztak Bencének tábornagyról a kibocsátványára így hangzik: Nyilatkozat. A „Mil. Zeitung” egyik számában napilágot látott, Bencének tábornagyról ur neve által kiadott s részint a hadseregre, részint a választói képességgel fölrühözött katonasághoz szóló kiáltványba foglalt becsület sértő kifejezések, az ott előforduló kitételek után itelvé, Magyarországnak az ostromozott alkotmányt el nem ismerő bonfiária is vonatkozású. Minthogy azonban, hála az égnek, hazánknak oly es is alapítóiról vannak, melyek erre- és érvényéről fogva Magyarország valamint századok óta, egy ezentúl is az osztrák tartományoktól különálló független királyságot képezett s képez; minthogy a magási cím, mely közigyogny világos értelmét a magyarhoni heregekett, grófkárt s bárókárt, nemkülönben a felsőház minden tagjait illeti; minél fogva általánosan bevett értelemben eskis magyar főrendet jelent; minthogy tehát ez elnevezés alatt mindig csak magyar mágnások értetnek; esalhatlanul következik mindezekből, hogy Bencének tábornagyról ur eme szavai: „und einige feige Magnaten“ — Magyarország főrendeteinek mindazon tagjait, kik törvényes joguknál fogva az ostromozott alkotmány ellenében is alkotmányukat vélik föntartandónak — bátran elmondhatjuk tehát: hazánk összes főrendeit illetik. A tábornagyról ur politikai véleményének elemzésebe becsatkozni nem lehet szándékunk; de tartozunk azzal önmagunknak s azon hazánktól távol a hadseregen levő honfiainknak, kikhez a többiekkel egy-temben címvezők a bizalmatlanságot gerjesztő s törvényes állásunkat ellentéző igázó szavak, — hogy kiemoldjuk, miszerint igen is gyávának volnánk kénytelenek mondani mindazon magyar mágnást, ki ösei bölcsesége s vérsádozatok föntartotta, s királyaink eskü-szenteléseit alkotmányt védelmezni minden perben kész nem volna. Hazánk irányában bünségnél volnánk kénytelenek mondani azt, ki tekintetbe nem véve a helyzet nagyszerűségét s melözve saját honának állását s törvényeit: etléti s megbélyegzezi törekszik azokat, kik törvényeit parancsolta értelemben védelmezik öseik hagyományozta alkotmányukat s királyuk szentesítette törvényeit; bünségnél volnánk kénytelenek mondani azt, ki politikai véleménykülönbség miatt gyávának címezi azokat, kikről igen Bencének tábornagyról ur részint a történelem, részint saját tapasztalásai nyomán meggyőződhetett, hogy azon mezőn is, melynek tábornagyról ur küszöni hírnevét, — meg tudtak mindenkori a hazaszeretést s becsület elegendésből fogalmat vitéztléi védeni. A titkosan elhintett gyünyúsit ellenében egyedül e nyílt valomásunk által hiszünk föllépíteni, nem védelmezendők magunkat de akár összesen, akár egyenként visszatartva az ellenték föllőzött rágalmakát. Mely nyilatkozatunkat aláírókakat, midőn kiadjuk, mísem kérdünk, hogy ezt téve, az összes mágnások becsületétretet tolmácsoljuk. Kelt Pesten, 1861. april 15-én. (Következnek mágnásaink aláírásai.)

— Hogy a porosz katonai lapok is hasonlólag beszélnek a nem körülbelül értelmségről, a következőkből látható: „Ezek az ábrándos eszmé-

lovagok — mondja a többiek közt a „Mil. Revue“ — akik az országról csak annyit tudnak, mint a számar a fuvólázásról, s akiknek szívei csak Olaszországért és Napoleon Lajosért dobognak, és ezen emberek képzék azon gyűlékezet többséget, melynek a porosz népet kellene képviselnie.” (Vajjon a felelet rá olyan lesz-e, mint a magyar mágnásoké?)

— A „K. Kol. K.”-ben olvassuk: A napokban egy, Udvarhely városban házasság esik. hivatalkó elment a kerületbe comissióba, s onnan szerkeszté visszalkalván, megírta nekének, hogy többé nem fog visszatérni. Néhány ezer forint árpénzt eliskszított. Iténstől szolgálhat lögyeinknek, hogy jött-menteknek szöjének viszonyt könnyelmen.

* Kovács Agoston, mohácsi eskütt a „Pési Lapok”-ban tiltakozik Korányi Viktor azon eljárása ellen, hogy az általa írt „Hovend jogjuzeteit” a szerző bejegyzése és tudta s a díj kifeizése nélkül másodszor is kiadta. Ezt, u. m. csak azért is tudatja, nehogy, ha talán művét maga adja ki, ő tekintések irodalmi tolvajnak.

— Magyarországban olvassuk, miszerint Asóth szabadon bocsátása és Tánesics megkegyelmezése tárgyában az illető helyen kedezvő határozatot várnak. Szinte e kutfőből közöljük, hogy a cancelláriában már írják a királyi meghívó leveleket a horvát szlavon mágnások és hatóságok számára.

— Csallóköz Szedrabelyen népkör alakult. Célja e társulatnak: a szívet nemestni, az ipart és gazdaságot terjeszteti. A szegedi legényegylet jött e soroknál esztükbe, melynek nemes földatára rövid időn szép sikerrel fogja megjutalmazni az önzételen, hazafias kedül ügybarátokat.

— Csernovicz Péter szerb követ, midőn Karlovcra utazott, Török Bécsen a magyar lakosoktól kelesen fogadtattot, s tisztelétére a város kiválították.

— Bobeszt, volt egrí es k. főúgyvácskái elnök Egerben 12-én este megmaeszkazesztetett. A jó egrüknek valóban sok is nyomatja lelkeket a legközelebbi multban kiállott méltalanságok miatt!

* A zagrabi országgyűlés megnyitására írják, hogy jegyzőkönyvébe vétetett, miszerint jövőre a bánt az országgyűlés hármas fölterjesése után kell a királynak kiueveztie. A bánt megesküdt az alkotmányra. Beszédében reményét fejezte ki az ország épségének visszaállítása iránt. A szeremi, főmei és damat követek nem érkezték meg.

— A főmei ügyben legfelsőbb határozat történt, melynél fogva a kérdés fülgőben marad, míg a Magyar- és Horvátország közti viszonyok országgyűlésileg elrendezve nem lesznek.

— A „Moniteur”, az európai papírjósák legrejtélyesebbje is hallatja fölölünk szavát. „Mindenek fölött jellemző — ugy mond — a magyar mozgalomban, hogy e nemzet oly feltűnően ragaszkodik törvényeizhöz, hogy ahhoz hasonló példát csak Anglia mutathat föl. E törvénytiszteleit annyira megy, hogy a magyarok még a legkrolatolabb szabadságot sem fogadták el a bécsi kormánytól, ha ezen adott alkotmány nem az 1848-ki törvényekben gyökeresék.” Már csak e sorok is eléggé világosak arra, hogy tudjuk a francia részről: ki az éljen?

— A bécsiek is világosanban kezdik már látni az ő profeták titkoszerú mikődéseit, s a timentések kitörrossa nem egyedül a már lapunkban is említett Schuskeja iránti rokonszenv, s azért f. hó 16-án rendőri kiáltványok idűvözöltek az ébredő város, hogy a timentésekben részt ne vegyen, különben a rendőrség egész szigorral fog eljárni. S mégis e nap estején midőn Berger uram, midőn Zang ur egy hatalmas magyar faló újságiró maeszkazenet kaptak, sőt még az érseki palota elől is feyverserövel keltezték az új műgyakorlatok eltávolitani. Számos elfogások is történtek ez alkalommal.

— A temesvári vasuti állomás-főnök a hadi foparancsnokság által kéreztetett, mint a „D.—”-n írja, hogy naponként mennyi embert és hadsért bir Bazásra szállítani? — Azt tehát tudjuk, mit és hova. — de hát miért? — Az oláhországi egy pár száz menekült eltem nem kell többé agyaannyyi ezer, sőt Hercegovina miatt? Tömeges átprátó-lásokról is beszélnek az olasz földön.

— Rómából érkezett hírek aggasztáson hangzanak; a sz. által egészségére nagyon rossz lábón áll a nem valószínűtlen, hogy legközelebb pápaválasztásra kerül a sor (Rómában).

— A bécsi élte azt mondja, hogy Berger firmája megváltozott „Berger et Compagnie”-ra, fínt t. i. a sürli alkalftüggyököz mögött Berger van, lent pedig a házápu előtt állt a compaigne, mely a maeszkazetéket szétűzi.

* Az alánk bővebben leirt vársói események egy orosz tiszt azon rendületre, hogy esapatját a nép megtámadására vezesse, vonatkozó a fellgyótelekre rohanni, hanem előré kardját és vallyrojtait leszagattatván, messze dobá magától. A derék százados neve Popoff, ki azonban régtől elfogtak s három óra múlva agyonlőttek.

— A vársói események a nem tisztán lengyel tartományokban is veszélyes viszunagra találtak. A volhiniai hatsóságok a Varsóba kivált segélyt saját biztonságukra visszatarták. Kievel mellett összeltűzős történt, melyben 500 ember sebesült és halt meg.

— Az olasz ügy, úgy látszik, ismét habonra fele közeledik. Milanból írják, hogy az osztrák csapatoknak a vármegyészekben összerendelésük folytatn az olasz kormány is mikődik, hogy készületlenül ne találják az eshetőségek.

— A lengyel határokról f. hó 17-én jelentik: A hadparancsnok szigorúan megiltja a magánosoknak a temetkezéséknél — a család tagjain kivül — részvételt. Város 2000 rubelt tartozik napokint a katonák tartására adózni. Az eslesek eltemettetéséért pedig 1500 rubelt követelt a kormány.

— Mint a „Fr. Ztg.” határozott bizossággal állítja, a steinbrek-sziszeki vaspálya még az 1862-ik év folyamában egészen ki fog építtetni s a forgalomnak átadati, s így biztosíva leszünk, miszerint egy osztrák államvaspálya-társaság hivatalnokai fölatla Triestben nem sikerlellend, a kereskedők arról föviláglóstit, miként Pestről a tengerre Bécsen, Prágán és Bodenbachon keresztül az ut legközelebb.

— A gácsi országgyűlésen, mint írják, a kath. világi pápág házasodhatási ügyét is fogják tárgyalni.?

— Bécsi hírek szerint a napokban hat millió golyót szállítottak Olaszbonba.

— A török porta a montenegroi partok ostromzárlását elhatározta. Az ostromzárlási terület Durazótól az osztrák határig terjed.

— Ragusából táviratilag jelentik, hogy a hercegovinai fölkek Czerovich vezérlete alatt folyósvat terjed.

Felhívás.

A Szeged esonárg-megyei honvéd-segélyző egylet tagjai a f. évi april 25-án delután 3 órakor a város székpölletének fändeszeremében tartandó honvéd-segélyző egylet közgyűlésén minél számobab megjelenségek fölkerének. A gyűlés tárgyait képezendik: jelesen a már ellészült alapszabályok fölölvasása és annak megterjesztése, valamint az egylet hivatalnokainak végleges szervezése, és több más, az egyletet érdeklő ügyek elintézése.

Kelt 1861. évi april hó 18-án tartott Szeged-esonárg-megyei honvéd-segélyző egylet választmányi üléséből.

Gombas József,
egyleti alnök.

TÁRCA.

A honleány.

(Történeti kép.)

Lengyelország története minden korból képes föllázdo, valódi hazaszeretet példái fölmutatni, és valamint a magyar, vagy a lengyel nő is kitűnők e polgári erényben. Ezeknek egyike, körül most meg akartunk emlékezni, a legheesebbet áldozta hazájának, mit nő aldozhat, a szerelm boldogságát.

A vizsgáldó utas még most is észrevesz Csesnoztchow közelebb egy árkokkal kerített magaslattal, melyen nagy kőtömeg látható. Ezek utolsó maradványai egy régi várnak, mely egykor a Perchal törzsből származott híres Walewszka lengyel család tulajdonosa volt. János Károly uralkodása alatt itt a fiatal, nagyon szép és gazdag özvegy Walewszka élt. Ki nem találja természetesen, hogy a bájos és szeretelmű hölgyet imadók egész raja körülyezte? Ezek közt volt Sadoszsky is, ki Csesnoztchow ostrománál vittott ki nevet magának. Előbb ezredes a királyi hadse regben, most pedig a védek sorában saját hazája ellen barcollt. Hüv volt és önző, ki a meggazdagodhatós reménye vezetett X. Károly zászló alá,

kellott legyen bár e céljához hazája megrablásával jutnia. Elbizottsága és kevelysége okozta, hogy barátainak száma nagyon esékely volt: azonban vonzó külseje, bátorsága és értelme által sikerült, még a svédkehét történt átprátolása előtt, a fiatal özvegy szerelmét megnyernie. De a szép hölgy, mint a lengyel nők legnagyobb része, lelkes honleány volt, s ő, ki már férje életében szenvedélyesen szerette Sadoszskyt, most, miután töklestesen szabadba lett, nem akarta neki kezét nyújtani, mivel személyes érdékből hazája romlásán munkálkodott.

Midőn Sadoszsky egyizben a svéd hadsereggel Gorskovicra, Walewszka jószága körül tanyázott, egy svéd csapatól kísértetve, a hőlgy várához vonult, körülítette azt, s az özvegyhez azon határozott kívánattal ment, hogy nyujtsa neki kezét, mivel különben a várat földülván, őt mint agyászt viszi el Svédországba. A nő megrendülete a tett ajánlat által, amilyen hajlandó volt szíve hajtását követni, épen oly, sőt nagyobb mértékben gyűlölte a szerettet férfiban hazája ellenséget. Nyíltan herallotta Sadoszsky iránti szerelmét, de egyszersmind fölelem nélkül kijelentette árulása iránti iszonyát, melyét őt valamennyi honleány nevében elátkozta; végre igyekezett még egyszer az olvasztett közös hazájuknak megnyerni. Do az özvegy szemrehányást, kéresei és ígéretei si-

keretlenek maradtak. Sadoszsky, idegennek néldözvén becsületét és lelkesmerét, hajlatlan volt, mert reményét a svéd király bükesztésében helyezte.

Walewszka látván kísérleteinek eredménytelenségét, végre ekép nyilatkozott: „Ha halálatom akarod, ma ejtétkör kész leszek.”

Sadoszsky és szavakat engedsének tekintvén, boldogsága mámorában nem gondolkodott azok valódi jelentőségéről. Néhány svédet öztelül hagyván a várban, maga a közel váróskoba sielve vszalagvott, az ott levő svéd tábornokokat és tiszteteket menyőzjőre meghívni. Ezek bajfarsuk meghívását örömmel fogadtán, utnak indultak a menyasszony vára felé.

A fiatal özvegy ezalatt hosszban és buzdón imádkozott kápolnában hazája szabadulásáért, és hogy a szerettet férfya a becsület utjára visszatérjen. Csak este felé hagyta el sípadtán és leverette szobáit; környezete hiába iparkodott őt gúsztatni, ő csak sirt és egy szót sem szólt.

E közben Sadoszsky közlekedett a vár felé vendégül és egy lelkesével, ki az összekelési szertartást vála végződte, és pedig, mint határozottan kívánta, épen ejfétkör. Örömtől dagadó szívvel barcolt, vágyai közt teljesülésének reményében barcolt élen, midőn Walewszka egy szolgálóval találkozott, ki önője következő tartalmu

iratát nyújtotta át neki: „Ha Istent féled, ha még lelkesmered van és halálomat nem akarod: térj vissza és hagyj föl szándékkal, hogy engem még valaha láss.”

Sadovszky megvetőleg mosolygott, s e szavakkal boosította el a szolgát: „Térj vissza ur-niódhoz és mond meg neki, hogy kérését nem teljesíthetem. Maga adta szavát, hogy éjfélok nekem nyújta kezét, és azt meg is kell tartania.”

A jóval föl ismervén a mellékutakat, nem sokára szólni megkezdte Sadovszkyt. Az özevgy a visszatérőt egy torony bejárásánál várta, mely a vár többi épületeitől kissé félre állt, s midőn Sa-

do v s z k y választ hallotta, hősies elhatározás-tóllantak meg szeméi. Megparancsolá, hogy a toronytól mindnyájan távozzanak, maga pedig en-cuk belsejébe lépve, fölment tetefjére, hogy a vö-legény érkezését távolról megláthassa.

Sadovszky, svédoktól környeztetve, örömlen-tében épen a várba vezető hírböz ért, s megpillantván a torony tetefjén álló aráját, melyen meg-hajolt előtte. De ugyanazon pillanatban megrendült aláta a híd s a levegőt rettentő durranás rázódtáta meg.... Sadovszky néhány perere elvezte jelenletét, s midőn ismét magához térve, tekintetét azon torony felé fordította, melyen kevesek zellőt Walevszka állt, a torony helyett csak füstölő

kőhalmat látott. A szép özevgynek pedig nyoma sem volt taláható.

A nemessivű lengyel hölgy történetéhez már csak néhány szót kell esatolunk. Sadovszky ez esemény után nemokára elvezte X. Károly kőgyét, s hazájától megvetetten idegen földön halt meg szegénységben és nyomorúságban. János Ká-mér király pedig 1658-ban Csensztchow hősü védelmének emlékére, hol 200 lengyel hat bétig tar-totta magát 1200 főnyi sereg ellen, a sáncokat újra fölépítette, s nevével Mária Janovszkával együtt két óráig miut közönséges muukás maga is dolgo-zott rajtuk.

Sz. L.

ÜZLETI HIRNÖK.

Szeged, április 20-án. Ámbár a vízföldi gabo-názeleti tudósítások még mindig kedvezőtlenek, piacunkon különösen a tisztabuzát illetékek a hangulat mégis jó, mi-után a készletek egyre kevesbednek s újabbak ide szállítása vizen a rose időjárás miatt akadályozva van. Ez áll a ten-geri s egyéb szem s terményekről. Idegen vevőkben nincs hiány, de szákságteletiek jelenleg nem fűdözhetik. A hideg időjárás a vetésekre, különösen a repcére eddig igen árta-latosan hatott; ni végett e cikkekben semmi előleges alkúntés nem jött létre. A termelő általában rose repeterméstől fel-nek, szára igen gyöngye, s ebből nem kedvező következe-tést vonnak.

Hetrásvárunk ismét bőven volt ellátva mindennel s a helyi szákságtelet fűdöz.

Üzleti terményárak: tisztabuzza köbbe 10-10 frt 50 kr.; rozsa 6 frt 80 kr.—7 frt; árpa 4 frt 30-80 kr.; zab 3 frt 20-80 kr.; köles 5 frt 30 kr.—6 frt 50 kr.; tengeri 4 frt 20-40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó mérő 6 frt. Lencse m. 6 frt Paszuly 2 frt 20 kr. Köles 3 frt 20 kr. Burgonya — frt 90 kr.

Marhabuzs fontja 18 kr. Juhusz 14 kr. Sertésusz 24 kr. Szalonna mázsája 28 frt — kr. Zsír itetője 48 kr. Lángliszt mázsája 14 frt — kr. Zsemlyeliszt m. 9 frt — kr. Kenyérliszt itetője 8 kr. Kukoricliszt itetője 3 kr. Árpada 2 iteo 12 kr. Köleskása itetője 8 kr. Rizikása fontja 24 kr. Paolja fontja 80 kr. Reppolja 36 kr. Lenmagjaja 54 kr. Fagygy mázsája 42 frt — kr. Fagygyterya ótatott fontja 44 kr. mártott 36 kr. Szappan fontja 28 kr. Körösfa ole 13 ft — kr. Tölgyfa 11 frt — kr.

Bécsi pénzfolyam április 19-én.

5% metallikus 63.60; nemzeti kölcsön 75.40; bank-részvények 718.—; hitelintézeti részvények 168.—; ezüst-árja 149.75; londoni váltók 150.30; arany darabja 7.11.

Vizárlás.

TISZA SZEGEDNÉL április 20-án 17 3/4 0°

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. n., 2 óra 50 perkor este.
— Temesvárra 1 ó 40 p. délután, 10 óra 15 p. éjt.
Temesvárról Szegedre 6 ó 55 p. reggel, 11 ó 25 p. éjt.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó 35 p. este, 1 ó 41 p. éjt.
Temesvárról Szegedről Pestre 8 ó 23 p. reggel, 8 ó 27 p. e.
Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. délután, 9 ó 51 p. este.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti márszánkint (90 bécsi font = 100%), váme-gyleti fonttal) Pesttől Szegedig a 3 osztály szerént 41, 60, 80 kr, Pesttől Debrecenig 58, 81, 113 kr, Pesttől Bécsig 63, 90, 124 kr, Pesttől Bodenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdäig ezenül 3%, Berling 14%, Hamburgig 55%, ezüst garas.

Felölös szerkesztő: Szabo Mihály.

HIRDETÉSEK.

226. sz.

(99-3)(103-1)

Csőd hirdetemny éneklői állomás betöltésére.

Szeged város közönségének 1861-ik évi ápril hó 4-én és folytatva tartott közgyűlésének, 226. sz. alatt hozott határozat folytán, ezennel közhírre tétetik: mikép a helybeli sz. Düméhez emezett palánk, belvárosi egyházban íresedésben lévő, és a szokott jövedelmeken túl évi osztrák értékű 150 frt fizetésű, ugy 60 frt lakbér járandósággal ellátott éneklői állomás betöltendő leendő, mely állomásra az énekpórával egybekötött pályázat 1861-ik évi június 3-án délutáni 4 órája azon megjegyzéssel tétetik ki, hogy az illető pályaművek hiteles bizonyítványokkal fűszerezett kérvényeiket, melyekben eddigi alkalmazásuk, erkölcsi jómagaviseletük különösen kiténtendő léssen, a kitéltől idög e város tanácsához nyújtsák, egyszersmint az akkoron megtartandó énekpórába, az említett egyházban személyesen megjelenjenek.

Szeged, ápril hó 4-én 1861.

Osztrószky József, polgármester

Biztosítási hirdetemny.

Alölirt központi ügynökség tisztelettel jelenti, miszerént a Kohen Abra-hám urnál Szegeden volt főügynökség eddigi képviselését barátságos megve-gzés folytán. f. évi ápril elsöjétöl fogva

Pollák Simon örökösei Szegeden vették átal.

Pest, ápril hóban 1861.

A triesti szab.

Novva società Commerciale di Assicurazioni pesti központi főügynökségé Kohen testvérek.

A fentebbi hirdetemnyre vonatkozólag bátorokodunk ezennel főügynöksé-günknek egész kerületét illetőleg biztosítások vételére meghívni, és pedig: **Tűz-káro-k** ellen, mindennemű épületek, gyárakra, gépekre, áruraktárakra, takarmányokra s a t.

Elemi káro-k ellen, vizen és szárazon szállítandó javakra. **Jégkáro-k** ellen, mindenféle természetnyekre, s végre **Életbiztosítások** vételére, mik minden gondolható és lehető összeállítások szerént fogantatosíthatók.

A legjutányosb föltételek s leglényegesb engedményekre fölhatalmazva lé-vén, fölvilágosítások adására mindig készek vagyunk.

Szegeden, ápril hóban 1861.

A szegedi főügynökség Pollák Simon örökösei.

(98-3)

Házeldadás.

Buzatérén, Palfy Sándor kövecs-mester tőszomszédságában fekvő Bur-char d lakatsöfőle ház eladó — Értékezhetni **Auer Peter** mérnök-nél, Sz. Háromság-utc, alsóváros, 44. házszám alatt.

Hirdetemny.

nég részre is cölserien elosztva, szabalközöl eladni szándékozom. Mely szerént ezennel közhírre Miértis a venikivánók akar nátam tenni kívántam, miként Szeged alsó-alölirtó eladónál (Merei-utca, 117. városi részén), ugynevezett Usovvin száma ház), akár meghívottam t. e. Rieger János ur szomszédságában Pospisichál György urnál (Belváros, levő, két óráról) is a Rozsa jársára élehszá-utca, özv. Rieger Mihály ti-dülő 143. híd tanyaföldemet, akár márné asszonyág házában) jelen-tül egy testben, akár három, vagy a kezezenek Szeged, április 14. 1861. vennikedvelők kívánatához képest (100-2) **Farkas János.**

Lakváltoztatás.

Magyar-Malocsay Izabella

leány-tan- és nevelő-intézetét

föle évi május 1-ső napjától **Széchenyi-tér. Pfan-főle háza** tenendi át. Ez ideig e folyó tanévre növendékek fölvetettek.

A t. c. szülök és gyámok figyelmébe ajánlatik ezen intézet.

(73-10)

Szörös József

magyar lábbeli-készítő Szegeden,

(útpocsirta-utczában lévő Poltzerházban)

ajánlja a t. c. közönség becses figyelmébe gazdagon ellátott

hölgyi- és férfilábbeli-raktárát,

melyben mindenkor saját szülők készítése, valamint **pesti és bécsi** legjobbnemű **lábbeliek** nagy választásban a **leg-jutányosb szabott arakon** kaphatók.

Magyar és másnemű lábbeliekre megrendelé-seket, ugy javításokat is elfogad; állandó vevőinek pedig kisebbnemű javításokat ingyért teljesít.

(94-4)

Az első magyar általános biztosító-társaság

a jégkár elleni biztosítást

ez évre már megkezdette,

miről a t. c. közönség tisztelettel értesítettik.

Mellékletek: „Országgyűlési Közlemények” 2-ik ive és **Elölízetési fölhívás** a „Hongyermek védkönyve” című munkára.